Nălucirile unui creier dotat cu atributele desăvârșirii

On Aprilie 26, 2014

Însușește-ți elementele unei științe perfecte, fără să defrișezi un drum imaginar într-o lume pe care mulți o consideră de neatins.

O realitate neașteptată mi-a răsărit atunci în față, bizară precum o revelație care nu-ți poate lămuri existența, părăsindu-te înainte de a apuca s-o conștientizezi bine, aruncând îndoială asupra vechilor mele preocupări dedicate angajamentului intelectual. Ceva inexplicabil m-a proiectat într-un imaginar neobișnuit, un imaginar ce absorbea cu naturalețe în propriile-mi alcătuiri realul și irealul, constituind o structură de imagini ce avea drept scop crearea sau accentuarea unor combinații armonioase între artă și știință.

Era doar o constatare, un regret și în același timp o satisfacție care pendula indefinit între două extreme, una a închiderii și una a deschiderii schimburilor de convingeri care anunțau acea curioasă întoarcere asupra originii mele. Ceve ce avea să mă facă să-mi reneg toate amintirile, gândurile, rațiunea mea de a trăi, prin adoptarea unei nebunii provocatoare, dar a unei nebunii cu tâlc.

Iar tâlcul acesta fin, care grăiește mai mult decât cuvintele înseși, depășind granițele spațiului și timpului, a fost exprimat cel mai bine de un personaj al lui Frank Herbert: *" E normal să ne temem de ceea ce nu înțelegem. "*

Leadership: Îți pui toată încrederea în capacitatea ta de a interpreta corect mesajul unei realități care se dispensează de verosimil, dar care are puterea de a pătrunde înțelepciunea și semnificația unei minți care halucinează?

Asta era marea nebunie, extazul eului liric, o nouă montare a unei creații îndrăgite din marele repertoriu Universal, reflexul unei lumi închipuite pornită dinspre imaginar către zone "neasfaltate" ale drumului existențial. Să mă las purtat, ca o plută prinsă într-o mișcare giratorie, pe aripile unei clipe de pierdere și căutare, undeva unde n-am mai fost, unde durerea depărtării de ireal se amestecă cu dorul apropierii de real.

Da, asemenea lui Jorj X. McKie, trăiam acea senzație de pătrundere într-un mister care deschide adâncurile unui orizont în care poate avea loc o concretizare a unei previziuni interioare, sau mai degrabă a unei idei abstracte: *" Era ceva aproape palpabil. Dacă lăsam să-mi scape o singură pulsație din ceea ce se petrecea cu mine, consecințele puteau fi incalculabil de tragice, nu numai pentru mine, ci și pentru o întreagă lume."*

Mesajul unei realități care se dispensează de verosimil, ca prilej al unei creații aflate sub semnul adevăratei arte a potrivirii cuvintelor, este că oricât de mult ai încerca să legi o lume nouă de o mistică profundă, în care puține lucruri sunt concrete și clare, până la urma tot va trebui să accepți existența unei taine pe care nu o poți pătrunde.

Înțelepciunea și semnificația unei minți care halucinează, care imaginează o subiectivitate capabilă să își relateze propria apariție și recompunere, la trecut și la viitor, înăuntru și în afară, până la starea în care ajunge ea însăși prizonieră a unei realități mult prea complexe, are ca suport măiestria îmbinării a tot ce simți, voiești și gândești, care te face să biruiești suferința și să câștigi mângâierea unei călătorii într-o lume care se străduiește din răsputeri și fără încetare să te transforme în altcineva. Într-un Creator fără margini.

Leadership: Libertatea de a-ți însuși elementele unei științe perfecte este condiționată de reacții ale gândirii despre sine, în strânsă legătură cu ceea ce te fascinează?

În ceea ce privește realitatea creată trebuie sa luam in calcul posibilitatea evidențierii calității a ceea ce nu este alterabil, ci admisibil, adică a revelării acelor părți din ființa ta pe care știința nu le-a reprimat, asigură premisele dobândirii de noi impulsuri de adâncire mistică. În studiul celor mai avansate metode de a te depăși ca individ, spre a deveni un lider, trebuie luată în considerare reacția gândirii despre sine în interiorul acestei realități create, adică felul în care percepi lumea și lucrurile în mod diferit.

Gândirea creatorului despre sine poate fi strâns legată de capacitatea de a vedea o realitate prin raportarea la Dumnezeu, sau prin revelația unei înrudiri spirituale cu armonia universului și cu „numerele interioare" ale unei vieți încă nepătrunsă în tainele ei adevărate. De asemenea, gândirea creatorului poate fi strâns legată de ipostaza unui magician care vrea să domine atenția publicului prin intermediul enigmelor, trucurilor magice și al ghicitorilor de tot felul.

În acest caz Ego-ul tău, generat de un anumit stadiu de dezvoltare a "producției" de înțelegeri bazate pe experiență, dar în special pe acele conexiuni cu imaginarul, menite să ofere științei și cercetării un anumit nivel de calitate și un grad sporit de autenticitate, începe să te definească în întregime, precum o pată care acoperă fiecare părticică din tine.

Poți să faci din leadership o călătorie inițiatică în universul unei minți din alt univers, a unei minți care percepe "realitatea" ca fantezie și își trăiește fantezia cu frenezie, ca realitate?

Gândirea creatorului este șansa de a te introduce într-un spațiu în care este ușor să te lași fermecat de un peisaj atipic, de un personaj pe cât de complex, pe atât de direct și de minuțios în existența sa, într-o călătorie introspectivă. Atunci când îți etalezi cunoaștere într-un joc al confuziei de informații și de perspective este foarte probabil să te lovești de certitudinea unui nou fapt, al unui nou început, al triumfului ghicitului asupra logicii.

La rândul ei, gândirea ta capătă alte valori, asigurând premisele pentru investiții suplimentare de realizare a unei așa zise "nebunii", ceva inexplicabil care te proiectează într-un imaginar neobișnuit, ce absoarbe cu naturalețe în propriile-ți alcătuiri realul și irealul, constituind o structură de imagini ce are drept scop crearea sau accentuarea unor combinații armonioase între artă și știință.

Oricând poți face din tine un explorator de orizonturi care defrișează un drum imaginar într-o lume pe care mulți o consideră de neatins. E normal ca, în acest caz, oamenii să te perceapă drept un om cu două fețe și să nu se încreadă în tine, fiindcă se tem de ceea ce nu înțeleg. Fiindcă superioritatea ta, extrapolată din asocierea gândirii științifice cu nevoile rafinate, indică de cele mai multe ori inferioritatea inteligenței lor.

Uneori, să duci creația la alt nivel printr-un suflu vizionar, printr-o desfășurare a imaginației în spații largi, printr-o capacitate de sinteză rar întâlnită, înseamnă să trăiești într-o lume a aparențelor în care nimic nu e ce pare a fi.

Nălucirile unui creier dotat cu atributele desăvârșirii sugerează construcția unei noi realități, deschizând drumul către un izvor nesecat de inspirație și viziune, dar nu capătă valoare decât pentru satisfacerea propriei tale curiozități și conștiințe.

Aceste „funcții" ale propriei tale unicități, care procesează cantități mari de materie imaginativă, nu creează o punte spre leadershipul uman și social, nu satisface decât cea

clientelă exigentă și sofisticată doritoare să achiziționeze un *scientific product* care să îndeplinească toate criteriile de definire ale unor noi componente ale realității.

Source: https://neculaifantanaru.com/nalucirile-unui-creier-dotat-cu-atributele-desavarsirii.html